

der var dør givet Tjenestemændene en Chance ved, at de kunde tage det Forslag, som tog en betydelig større Nedgang straks, men som aabnede Adgang til, saafremt Pristallet steg, at faa Erstatning for Pristigningen. Derfor kan det ærede Medlem med nogen Ret sige, at i saa Fald havde Forholdet ligget gunstigere for Tjenestemændene. Det Eksempel, det ærede Medlem nævnte, holder heller ikke helt Stik. Thi vel vilde det have været en Fordel for de gifte Tjenestemænd, men det ærede Medlem maa jo vide, at dette Forslag fra den daværende Regering hvilede paa det Princip, at der skulde gøres endnu større Forskel mellem de unge og de ældre. Det er et Princip, vi fra Venstres Side har hævdet gennem Aarene, at de, der havde Familie at forsørge, burde have mere end de ganske unge, som kun har sig selv at sørge for. Men det Princip vilde Tjenestemændene den Gang ikke gaa ind paa, det sagde de nej til, og det ærede Medlem og hans Meningsfæller sagde nej til det, og derfor maatte de saa nøjes med det Forslag, der blev vedtaget, og stemte altsaa imod et Forslag, som det ærede Medlem siger var bedre end det, der nu foreligger.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Nu indrømmede det ærede Medlem Hr. Svendsen jo, at mine Tal var rigtige, og det var blot det, jeg vilde have ham til. At der var et Forslag om, at der skulde være større Forskel mellem ældres og yngres Konjunkturtillæg, er rigtigt, men det ærede Medlem Hr. Svendsen vil ogsaa være vidende om, at det blev ændret under Lovforslagets Gang gennem Tinget, og at det ærede Medlem netop stemte for den Ordning, vi har nu. — Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at det radikale Venstre og Socialdemokraterne kunde have gavnet Tjenestemændene ved at stemme for et Forslag omtrent som det, vi har nu, maa jeg dertil sige, at jeg har liggende for mig den Betænkning, som blev afgivet af Lønningsudvalget i 1923, og jeg ser ikke dør nogen Ændring fra det

konservative Folkeparti til det Lovforslag, som forelaa den Gang. Det maatte dog være at finde i Betænkningen, hvis der havde været noget for det radikale Venstre og Socialdemokratiet at stemme for. Derimod laa der, som jeg sagde før, et Ændringsforslag, stillet af Radikale og Socialdemokrater, der i Virkeligheden gik ud paa det, som det konservative Folkeparti havde ladet sig forlyde i Forvejen med, at de vilde gaa med til, nemlig en Nedsættelse af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg paa 3¹/₂ Mill. Kr. Det forelaa, men det stemte det ærede Medlem og hans Parti ikke for, og dør har vi Grunden til, at vi fik den Lov, vi har haft i de sidste to Aar.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Svendsen: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen tager stadig fejl. Det, der var Tale om, den Gang det ærede Medlem rettede Bebrejdelse mod mig og mit Parti, var det Forslag, der den Gang forelaa til Behandling fra den daværende Regerings Side, et Forslag, som det ærede Medlem paastod vilde være bedre for Tjenestemændene end det, der foreligger nu. Men hvorfor stemte saa det ærede Medlem imod det? Fordi han ikke vilde gaa ind paa det Princip, der laa i det. At der saa fra Venstres Side senere forelaa et Forslag, der vilde have været endnu bedre, men som det ærede Medlem heller ikke vilde gaa med til og Tjenestemændene heller ikke, det kan vi da virkelig ikke bære Skylden for.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte kraftigt og stærkt, da han sidste Gang havde Ordet, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er i Stand til at spørge om mere, end 7 Finansministre kan svare paa. Men det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, foreligger ikke til Behandling her. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have spurgt, hvad jeg mener om Fremtidens Pingvinavl i Grønland, eller hvad han nu maatte